

از «ف» تا «فرزاد» فاوا در دولت چهاردهم!

اینترنت؛ میدان انتخاب‌های سخت

ادامه از صفحه یک

اما این موضوع تا جایی صادق است که معادله هزینه فایده و زمان در مورد نمونه‌های خارجی در دسترس، حاکی از تفاوت اندک/قابل اغماض با تولیدات داخلی باشد. در غیر این صورت، تصمیم سیاستگذار برای ترجیح دادن تولیدکننده داخلی بر نمونه خارجی می‌بایست به اندازه‌ای قانع‌کننده باشد که کندی عمادانه پیشرفت پروژه را توجیه کند. برخی منتقدان اعتقاد دارند اصرار بر ترجیح پیمانکاران در بخش‌های مختلف این پروژه و برخی دیگر از پروژه‌های توسعه‌ای وزارت ارتباطات دولت سیزدهم نه تنها مبتنی‌بر توجیه اقتصادی محکم و مستدل نبوده، بلکه با ایجاد تغییر شوک‌آور در بازار تولید تجهیزات انتقال به کاهش تدریجی کیفیت تولیدات نیز دامن زده است. پیش‌بینی می‌شود این گروه وزیر ارتباطات آینده را برای بازبینی قراردادهای مذکور و سندهای توجیهی ارائه‌شده برای آن قانع‌کنند. در هروصورت امید است این فرآیند، به دور از سیاسی‌کاری‌های مرسوم در تغییر در دولت‌ها، ایزادات احتمالی را در راستای تسریع و چابک‌سازی پروژه برطرف سازد.

– فیلترینگ: براساس آخرین پژوهش‌های افکارسنجی، تجربه کاربری دست‌کم نیمی از کاربران اینترنت در کشور با پلنفرم‌های خارجی فیلترشده گره خورده است. در شرایط کنونی، استفاده از ابزارهای فیلترشکن به غیر از بار روانی و مالی برای کاربران، در کیفیت اینترنت دریافتی کاربر و کیفیت کلی شبکه نیز اثر منفی قابل‌توجهی بر جای می‌گذارد. بنابراین، می‌توان این تحلیل را قانع‌کننده یافت که فیلترینگ گسترده و فراگیر اعمال‌شده در دوره‌های مختلف، بر کاهش تقاضا برای اینترنت باکیفیت و احتمالاً «فیبر» بی‌تأثیر نباشد، چه اینکه عمده مصرف‌کنندگان حرفه‌ای اینترنت (به لحاظ حجم مصرف) دست‌کم در یکی از سکوهای جهانی فیلترشده حوزه سرگرمی/رسانه اجتماعی یا بازی مشغول به فعالیت هستند.

– فیلم (تسهیم درآمد محتوا)؛ دمیدن در سرنا از سرگشادش!

– ظرفیت کم نظیر تجمع‌کنندگان ترافیک پلنفرم‌های محتوایی در کشور به صورت سنتی طی یک دهه اخیر، جریان تسهیم درآمد نسبتاً موقفی میان تولیدکنندگان محتوا و اپراتورها ایجاد کرده است. این ظرفیت چند سالی است که نهادهای حاکمیتی و دولت را به صرافت مداخله تسهیل‌گرانه در «تسهیم درآمد محتوای ترافیک» انداخته است؛ مداخله‌ای که با هدف افزایش مطلوبیت اقتصادی تولیدکننده محتوا و رونق بیشتر بازار توجیه می‌شود و به گفته صاحب‌نظران در صورت اتصال موفقیت‌آمیز با زنجیره IXP می‌تواند به صورت پایدار و مقیاس‌پذیر خلق ارزش کند.

– ورود جدی شورای عالی فضای مجازی در دولت سیزدهم به این موضوع و عدم اجماع بر سر یک مصوبه مشخص، پس از گذشت بیش از دو سال، حکایت از چالش‌برانگیز بودن و تعارض منافع در موضوع تسهیم درآمد ترافیک دارد. موضوع تسهیم درآمد محتوا با هدف غایی افزایش سهم ترافیک داخلی از دو منظر در نسخ اولیه مورد توجه قرار گرفته بود؛ نخست، تنظیم‌گری فرآیند موجود تسهیم درآمد حاصل از تولید و فروش ترافیک میان شرکت ارتباطات زیرساخت، اپراتورهای همراه و برخی سکوهای محتوایی داخلی. دوم، استفاده از درآمد اختصاصی شبکه فاوا و وجوه حاصل از فروش ترافیک خارجی برای توسعه زیست‌بوم تولید محتوا و خدمات پایه‌کاربردی داخلی. اگرچه با گذشت زمان و تغییرات نسخه‌های مختلف طرح، مورد نخست به تدریج کم‌رنگ شد، لیکن بخش دوم که به معنای استفاده از منابع مالی نهادهای ذیل مالکیت وزارت ارتباطات جهت تأمین هزینه‌های حمایت از زیست‌بوم داخلی است باقی ماند و تا حد زیادی هم تقویت شد. نسخه موسوم به پیش‌نویس «الزامات تعرفه‌گذاری ترافیک شبکه و تسهیم درآمد محتوا» که اکنون در میز شورای عالی فضای مجازی دست به دست می‌شود و براساس شنیده‌ها موفق به حصول توافقات اولیه اغلب بازیگران این حوزه به‌خصوص وزارت ارشاد دولت سیزدهم شده، از منظرهای مختلف مورد سوال است:

۱. ابهام در تفکیک سطح تنظیم‌گری، صدور مجوز (تعرفه‌گذاری و تعیین ضوابط مالی) و نظارت بر اپراتورهای یکپارچه‌ساز (traffic aggregators) میان بخش‌ها و کمیسیون‌های مختلف ذیل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزارت ارتباطات و مرکز ملی فضای مجازی.

۲. نامشخص بودن معیارهای ارزش‌گذاری محتوا و چالش امکان‌سنجی فنی تفکیک انواع ترافیک داخلی؛ قدر مسلم این است که مطابق با خود اهداف این سیاست، ترافیک داخلی، به‌صرف داخلی بودنش نمی‌تواند تضمین/تعهد برای خرید به شدن توسط اپراتورهای ارتباطی یا شرکت زیرساخت ایجاد کند؛ چراکه چنین رویکردی ما را به تکرار معضلات سیاست خرید تضمینی محصولات کشاورزی و امثالهم رهنمون می‌شود! آن هم در شرایطی که شرکت زیرساخت در حال حاضر به خاطر افزایش هزینه‌های ارزی و رشد نامتناسب درآمد‌ها ناشی از سرکوب تعرفه در دولت‌های قبل و اقسام تخفیف‌ها و تسهیلات دستوری تحت فشار مالی قرار داشته و تحمیل هرگونه ردیف هزینه اضافی می‌تواند این شرکت را رسماً در خطر زیاندهی مزمم قرار دهد..

۳. مغفول ماندن بنیان‌های نظری و تجربیات موقفی که اصل ایده الزام کردن اپراتورها به تراکنش مالی با پلنفرم‌های محتوایی یا اپراتورهای تجمع‌کننده را توجیه می‌کند.

فیلترینگ؛ محک اول دولت چهاردهم!

آزمایشگاه داده و حکمرانی در گزارشی با عنوان «اینترنت در ایران؛ ریشه‌های امیدآفرینی و مسیرهای بازگشایی» ملاحظات کلیدی و سرنوشت‌ساز پیش روی دولت در زمینه فیلترینگ را در هشت مورد دسته‌بندی و ارائه کرده است:

۱. نتایج هشدارنده هده پیمایش‌های افکارسنجی؛ براساس افکارسنجی‌های انجام‌شده در سطح ملی در زمستان سال گذشته، اقلاً دوسوم و در برخی پیمایش‌ها تا ۸۰ درصد کاربران از ابزارهای فیلترشکن استفاده می‌کنند و در این میان حداقل یک‌سوم آنها ماهانه تا ۲۰۰ هزار تومان هزینه می‌پردازند. گزارش سوم انجمن تجارت الکترونیک در تیر ماه سال جاری به ما می‌گوید: «با در نظر گرفتن تعداد کاربرهای اینترنت کشور، گردش مالی بازار خرید و فروش ابزارهای فیلترشکن سالانه بالغ بر ۵ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود. برای تقربیب به ذهن این عدد نزدیک به مجموع درآمد سالیانه رایتل است.» گردش مالی قابل‌توجهی که باید با برنامه‌ریزی و سیاستگذاری مناسب و مسلماً به صورت تدریجی و نه یک‌شبه! در مسیر توسعه زیرساخت ارتباطی کشور سرازیر شود. در وضعیت کنونی استفاده از ابزارهای فیلترگزیز علی‌رغم تحمیل هزینه مضاعف به کاربران داخلی، نه تنها سبب مشکلات مختلف فنی و فرهنگی و امنیتی شده و بلکه همزمان به تولید نارضایتی اجتماعی در سطح گسترده و کاهش سرمایه اجتماعی دولت دامن می‌زند. بد نیست به یاد داشته باشیم بیش از کاربران اینترنت در ایران در یک نظرسنجی در سال ۱۴۰۲ اظهار کرده‌اند که دولت مسئول محدودیت‌های اعمال‌شده بر اینترنت پس از شهریور ۱۴۰۱ بوده و از نظر آنها این سیاست بر تعداد حامیان رئیس‌جمهور در انتخابات اثر منفی خواهد داشت.

۲. مربوط به فضای مجازی و فیلترینگ و ایجاد پیش‌دستانه مطالبات و انتظارات عمومی، در این زمینه کار دشواری پیش رو خواهد داشت.

۳. تغییرات سهم ترافیک داخلی/بین‌المللی؛ اکنون قریب به دو سال از محدودیت‌های گسترده اعمال‌شده بر دو دسترسی به شبکه‌های اجتماعی خارجی پرمخاطب در کشور و تغییر‌روش‌ها، ابزارها و سیستم فیلترینگ متناسب با پیش‌نیازهای تحکیم و اجرای این محدودیت‌ها گذشته است. امروز و علی‌رغم تأیید رشد چندبرابری کاربران پیام‌رسان‌های داخلی مانند اپتا، منتقدان به دنبال اثر اوبن محدودیت سنگین در مدیریت سکوهای خارجی فیلتر شده‌اند و میراث آن را در چند عبارت کوتاه خلاصه می‌کنند؛ رشد ترافیک داخلی در این مدت به صورت میانگین: ۱۵ واحد درصد (از حدود ۳۰ درصد به ۴۵ درصد)، میزان کاربران شبکه‌های اجتماعی فیلترشده (اینستاگرام و تلگرام)؛ تقریباً بدون تغییر (مشابه شهریور ۱۴۰۱) و البته کاهش محسوس استفاده از واتساپ. یک تحلیل هزینه‌فایده ساده و شفاف توسط وزیر ارتباطات آینده می‌تواند نشان دهد ادامه سیاست مزبور به‌ویژه پس از عبور از شرایط امنیتی و بحرانی (مشابه سال ۱۴۰۱)، به لحاظ هزینه‌کرد دولت و اپراتورهای همراه تا چه اندازه بهینه و توجیه‌پذیر خواهد بود؟

۴. کارگروه فیلترینگ؛ نگاهی به کارنامه ۱۴ساله «کارگروه تعیین مصادیق محتوای مجرمانه» به‌عنوان عالی‌ترین نهاد تصمیم‌گیر درباره فیلترینگ و رفع آن (البته به موازات محاکم قضایی صالحه) از دریچه تحلیل‌ها و نقطه‌نظرات حقوقی‌سیاستی نشان می‌دهد سازوکار تصمیم‌گیری درخصوص مهم‌ترین دارایی صاحبان کسب‌وکار دیجیتال (یعنی بازا ی بسته بودن/مجاز یا غیرمجاز بودن آنها) از جنبه‌های زیادی دچار اشکال، نابسندگی و حتی نهادی است.

نامحدود بودن حیظه اختیار این‌کمیته، صدور حکم (عمدتاً فیلترینگ، تعلیق مجوز یا قطع خدمات میزبانی در مراکز داده داخلی) بدون تشکیل دادگاه و حضور متشاکی برای دفاع، دشواری اعتراض به احکام این کمیته و در دسترس نبودن وبسایت Internet. ir در عمده موارد (این درگاه در یک‌سال گذشته تاکنون به‌طور کامل از دسترس خارج بوده است) و فقدان راه ارتباطی جایگزین شفاف، اسباب اختلال جدی در فعالیت کسب‌وکارها را فراهم می‌آورد.

۵. آسیب‌های تداوم قیمت‌گذاری دستوری؛ سرکوب قیمتی ۶ ساله بسته‌های اینترنت اپراتورهای ثابت و سیار تا قبل از حرکت تاریخی دولت در زمستان سال گذشته موجب شد ضمن ایجاد و تثبیت تصور هزینه ثابت/بی‌تغییر برای دسترسی به اینترنت در میان مردم، این شرکت‌ها از عهده سرمایه‌گذاری‌های لازم برای بهبود زیرساخت خود برنیامده و تدریجاً کیفیت اینترنت، کیفیت نگه‌داشت زیرساخت و نهایتاً تجربه کاربران دچار آسیب جدی شود. شاخص کلیدی میانگین درآمد بر حسب هر کاربر (ARPU) اپراتورهای همراه به‌عنوان پیشران‌های صنعت ارتباطی کشور سال‌هاست به کمتر از یک دلار رسیده و این موضوع می‌تواند از ننگه‌داشت و بازسازی زیرساخت اپراتورها تا پایداری

و توسعه اکوسیستم اقتصاد دیجیتال را شادیداً در مرحله خطر قرار دهد.

در ادامه بیشتر به اهمیت این موضوع خواهیم پرداخت.

۶. مشکلات تجهیزات فیلترینگ؛ تجهیزات حاکمیتی نامی است که به تجهیزات اعمال فیلترینگ و روش‌های مورد استفاده برای اعمال سیاست‌های مرزبانی داده می‌شود. در حال حاضر، بنا به گفته وزیر ارتباطات دولت سیزدهم در تاریخ ۲۴ تیر ماه «یک تصمیم‌گیری در کمیته‌های مختلف (و قواعد اعمال‌شده روی شبکه) یا تحریم‌ها، تمام تلاشی که برای توسعه شبکه در لایه‌های مختلف انجام شده را از بین می‌برد و تجربه کاربران را تضعیف می‌کند.» به نظر می‌رسد روش‌های مورد استفاده برای اعمال سیاست‌های مرزبانی، مسدودسازی و خط‌مشی ترافیک پس از پاییز ۱۴۰۱ نه‌تنها لزوماً در انجام همه مأموریت‌های محوله توفیق نیافته‌اند، بلکه برخی روش‌های بررسی پکت‌ها منجر به تحمیل بار اضافی بر شبکه و حتی بعضاً تضعیف ناخواسته کیفیت ارائه خدمت سرویس‌های بومی می‌شود.

۷. تعامل با شرکت‌های خارجی، اگرچه دشوار، امکان‌پذیر است؛ بررسی تجربه تعامل کشورهایی نظیر ترکیه، سنگاپور و هند با شرکت‌های بزرگ فناوری (به‌طور خاص متا و گوگل) و نتایج آن، بیانگر وجود ظرفیت‌هایی برای فعال کردن استراتژی دیپلماسی فعالانه و تخصصی در زمینه اقتصاد دیجیتال با محوریت وزارت ارتباطات است. هرچند تحریم‌های ظالمانه، غیرقابل‌توجیه و یک جانبه بین‌المللی علیه جمهوری اسلامی ایران به‌ویژه در حوزه فناوری و اینترنت، امکان اتخاذ برخی از استراتژی‌های تعاملی مستقیم مبتنی بر انطباق قانونی (Compliance) را محدود کرده، در عین حال فرصت‌های جدیدی برای تعامل با برخی جایگزین‌های غیرآمریکایی محبوب در میان کاربران ایرانی گشوده است.

۸. تنگنای مالی شرکت ارتباطات زیرساخت؛ بررسی‌ها نشان می‌دهد مصوبات و تصمیمات حاکمیتی در نیمه دوم سال ۱۴۰۱ به عدم استحصال حدوداً نیمی از درآمد شرکت زیرساخت از محل ترافیک بین‌الملل انجامیده که نه‌تنها با گذشت حدود دو سال از آن، هنوز به‌طور کامل جبران نشده، بلکه در کنار آن افزایش هزینه‌های ارزی و تورم داخلی در کنار تصویب و اعمال تخفیفات و تسهیلات متنوع و هزینه‌بر در بخش ترافیک داخل بار مالی مضاعف‌ی به تنها ارائه‌دهنده خدمات عمده فووشی پهنای باند در کشور وارد آورده به‌طوری‌که پایداری مالی این شرکت را در شرایط خطرناک و نیازمند توجه فوری قرار داده است. برخی شنیده‌ها و گمانه‌زنی‌های کارشناسان، زیان انباشته واقعی این شرکت را تا حدود ۴ همت برآورد کرده‌است.

۹. روزنه‌های سه‌جانبه‌گرایی؛ انتشار گزارش‌های تحلیلی انجمن تجارت الکترونیک تهران پیرامون بررسی وضعیت اینترنت کشور در سه بعد محدودیت، اختلال و سرعت در دولت سیزدهم باب‌گفت‌وگو و مفاهمه میان حاکمیت و بخش خصوصی در این حوزه را تا حدی بازکرده است. حمایت از تهیه و انتشار گزارش‌های تحلیلی از این دست به همراه تداوم و تقویت تعاملات اصلاح‌کننده در دولت چهاردهم، ضمن شفاف‌سازی وضعیت موجود و فراهم آوردن فرصت‌هایی برای طرح دلسوزانه دغدغه‌ها و مشکلات کاربران و کسب‌وکارها با مسئولان این حوزه، می‌تواند راه برون‌رفتی برای بحران مسئولیت‌پذیری در نهادهای سیاستگذار و تصمیم‌ساز، بالاخص شوراهای متنوع و عمدتاً غیرشفاف در کشور، باشد.

فی (قیمت اینترنت)؛ مسیر چسبناک، میراث گذشتگان!

اینترنت در ایران «ارزان» است؟ یا برای «این اینترنت» همین مقدار هزینه هم زیاد است؟ واقعیت این است که بحرانی شدن موضوع قیمت اینترنت در کشور به مدت‌ها پیش از شهریور ۱۴۰۱ و اعمال محدودیت‌های جدید بر دسترسی برمی‌گردد که بدون تردید با تحمیل هزینه اضافی به کاربران نیز همراه بوده است. به‌طور خلاصه، مسائلی مانند هزینه خرید و استفاده از فیلترشکن، شاخص‌های اقتصاد کلان (تورم، قدرت خرید …) در سمت کاربران و فشار چسبندگی مسیر دولت‌ها به وعده‌های غیرکارشناسی و تصمیمات سیاسی گذشتگان در کنار وضعیت انحصار دوگانه در بازار اپراتورهای همراه در سمت دولت، موضوع تغییر قیمت اینترنت را علی‌رغم وجود ظرفیت قانونی در موقعیت قفل‌شدگی قرار داده است. فعالان صنعت و کارشناسان هم ضمن تحسین افزایش ۳۴ درصدی محقق‌شده در دولت سیزدهم، آن را مسکنی موقت در بهبود این وضعیت ارزیابی می‌کنند؛ چراکه از یک سو در قیاس با تعهدات خواسته‌شده از اپراتورها توجیه اقتصادی ناکافی دارد و از سوی دیگر در مقایسه با وضعیت ایده‌آل (یعنی انطباق با درصد تورم ارزی و ریالی انباشته طی سالیانی که قیمت اینترنت دست‌نخورده باقی ماند) فاصله دور و درازی دارد.

ارجاع مکرر اپراتورها و مسئولان به حقیقت غیرقابل انکار کاهش محسوس و آسیب‌زننده شاخص میانگین درآمد بر حسب مشترک (ARPU) در اپراتورهای ارتباطی و تبیین ضرورت افزایش سرانه هزینه‌های سرمایه‌ای (Capex) بخش مخابرات چنین القا می‌کند که با افزایش منطقی قیمت

اینترنت، لزوماً می‌توان به تشویق و تحقق سرمایه‌گذاری اپراتورها در حوزه زیرساخت و نجات آنها از وضعیت فعلی امیدوار بود. این درحالی است که تجربیات جهانی در زمینه تحلیل رفتار بازیگران در شرایط انحصار دوگانه نشان می‌دهد افزایش تعرفه‌ها و تسهیلات توسط دولت نه‌تنها لزوماً به افزایش کارایی این بنگاه‌ها منجر نمی‌شود، بلکه در طول زمان به افزایش غیرمنتظره هزینه‌های عملیاتی (Opex) و اصطلاحاً پدیده هزینه‌تراشی در بنگاه‌ها دامن خواهد زد.

هرچند این نوشتار خرد همسای ورود تفصیلی به آسیب‌های تداوم قیمت‌گذاری دستوری در حوزه قیمت‌گذاری اینترنت نیست، ذکر چند نکته خالی از لطف نیست. نخست اینکه کاربست سازوکارهای دستوری و قانونی برای نگه‌داشتن قیمت در یک آستانه خاص (صرف‌نظر از افزایشی یا کاهش‌ی بودن) از آنجایی که مانع شکل‌گیری طبیعی مکانیسم عرضه و تقاضا برای کشف قیمت در بازار می‌شود، همواره در نگاه کاربران دولت را به‌عنوان منمهم اصلی تغییرات و نوسانات قیمتی معرفی می‌کند. این اتفاق معمولاً در بزنگاه‌های تاریخی موجب سیاسی شدن قیمت‌گذاری و اتخاذ تصمیمات عوام‌پسندانه می‌شود. نظیر آنچه در دولت دوازدهم (مماشات و ممانعت از تغییر منطقی قیمت اینترنت در سال ۱۴۰۰) رخ داد. با این توضیح می‌توان دریافت درحال حاضر، کشور نیازمند رویکرد آزادتر نسبت به فعالیت بخش خصوصی در زمینه تنوع‌بخشی به بسته‌های اینترنت و آزمون راهکارهای آینده‌نآورانه در مسیر گذار به قیمت‌گذاری پویا و زمینه‌مند است.

حال می‌توان به نحوی مشخص‌تر حدودوثرغون رویکرد را توسعه داد و ادعا کرد اساساً تداوم روند کنونی از هر نظر و برای تمام ذی‌نفعان مخاطره‌برانگیز خواهد بود و وزیر ارتباطات آینده برای تغییر این شرایط لاجرم باید دست به انتخاب سخت بزند.

فان (بازی)؛ زیان تعامل با نسل جدید!

بازی‌های رایانه‌ای پدیده‌ای چندبعدی است که بسیاری از چالش‌های آن بیرون از دایره اختیارات و تصمیمات وزارت ارتباطات قرار می‌گیرد. بااین حال، محدودیت‌های داخلی و خارجی اعمال‌شده بر کیفیت اینترنت و دسترسی بدون مشکل به سرورهای بین‌المللی و بازی‌های آنلاین تا حد زیادی می‌تواند در دستور کار وزیر ارتباطات دولت چهاردهم نمود یابد. به‌ویژه آنکه رئیس‌جمهور منتخب در وعده‌های انتخاباتی و کمپین‌های فرهنگی اجتماعی خود مکرراً به چالش‌های تعامل با «نسل زد» و ضرورت پرداختن به مسائل جوانان و نوجوانان پرداخته است. در زمینه بهبود تجربه کاربران در بازی‌های آنلاین می‌توان چند مورد را از میان موارد و مسائل مختلف در زمره چالش‌های اساسی و چندفوییتی وزیر ارتباطات آینده مطرح کرد:

۱. تلاش برای رفع تحریم‌ها با اولویت بازی‌های محبوب و گزینه‌های امکان‌پذیر؛ به گواه کارشناسان این حوزه، بسیاری از مشکلات و دشواری‌های کاربران ایرانی در حوزه بازی به تحریم‌های خارجی باز می‌گردد. استفاده از راهبرد دیپلماسی اقتصاد دیجیتال و وارد شدن موضوع بازی‌های رایانه‌ای به محورهای مذاکرات بین‌المللی توصیه‌ای است که بارها توسط فعالان بازی‌های رایانه‌ای مطرح شده است. بررسی اختصاصی آزمایشگاه داده و حکمرانی نشان می‌دهد از نظر میزان اهمیت و محبوبیت در بین اهالی بازی، محصولات اپیک‌گیمز، مانند فورتنایت و محصولات اکتیویژن مربوط به شرکت مایکروسافت مانند کال‌اف‌دوتی در اولویت هستند. اما چنانچه بخواهیم شانس موفقیت را معیار اولویت‌بندی قرار دهیم، آنگاه می‌توان با شرکت‌های چینی و ژاپنی وارد مذاکره شد که عمدتاً محصولات تنسنت و نینتندو را دربر می‌گیرد.

۲. اجماع‌سازی درون حاکمیتی برای بازگشایی گوگل‌پلی و پلنفرم توئیچ؛ مسدودیت فروشگاه گوگل‌پلی فعالان این حوزه را از دو جهت با مشکل مواجه کرده است. از یک سو، مخاطبان بازی‌های مختلف در دسترسی روزآمد، لحظه‌ای و مطمئن به آخرین نسخه بازی‌های محبوب در تنگنا هستند. از سوی دیگر، این مسدودسازی در کنار تحریم‌ها، شرکت‌های بازیساز، استودیوها و فعالان فرهنگی در زنجیره ارزش بازی‌های ایران‌ساخت را برای دسترسی به بازارهای منطقه‌ای و جهانی و کسب درآمد ارزی، با مشکلات متعددی مواجه کرده است. علی‌رغم موضع‌گیری رسمی و تلاش‌های چندباره وزیر ارتباطات دولت سیزدهم، این سکوی ممتاز بین‌المللی همچنان مسدود مانده تا کاربران پرشمار آن منتظر عملکرد دولت چهاردهم باشند.

۳. ارائه اینترنت بهتر برای مصرف‌کنندگان حرفه‌ای؛ ارائه بسته‌های اینترنت پرسرعت و باکیفیت (به‌ویژه در شاخص تأخیر و پینگ)، ولو با قیمت بیشتر می‌تواند نقش بسزایی در افزایش رضایت گیمرها و تولیدکنندگان محتوا به‌عنوان مصرف‌کنندگان حرفه‌ای اینترنت داشته باشد. هرچند تداوم مذاکرات گذشته برای استقرار سرورهای برخی بازی‌های محبوب در داخل کشور نیز در صورت موفقیت و نتیجه‌بخش بودن، بر کیفیت دسترسی و تجربه کاربری علاقه‌مندان بازی‌های آنلاین اثرگذار خواهد بود.

سه‌شنبه ۹ مرداد ۱۴۰۳

شماره ۴۱۹۵

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE